

(ב) למוד מספרי הלכה (הרחבה), ממשנת מסכת סוכה; מבחר מתוך „משנה תורה“ לרמב”ם¹⁰⁷: הלכות יו”ט, הלכות חגיגה; הלכות סוכה ולולב; וקיצור שלחן ערוך.

ג) לימוד קוהלת — פסוקים נבחרים.

ד) רעיונות על החג ומצוותיו — מתוך מדרשים ומפרשי התורה.

לתכנית כללית זו יש עוד להעיר כמה הערות:

1) התכנית מבוססת על מעגלים קונצנטריים. כל אחד מארבעת השלבים הנ”ל מכווון לשנתיים. המורה יחלק אפוא כל סעיף וסעיף שבכל שלב לשני חלקים מתאימים.

2) תכנית זו איננה כוללת דידיאקטיקה ודרכי ביצוע. מכל מקום מכווון סדר הסעיפים שבכל שלב שישמש הצעה להתקדמות מודרגת וסדר מוקדם ומאוחר.
3) דבר המובן מאליו הוא שיש להקדים לתכנית כל שלב חזרה וסיכום הידיעות מתוך השלב הקודם.

4) פשיטא, שהמורה חייב בכל השלבים לשעבד לנושא גם מקצועות אחרים בהתאמה לגיל התלמידים. כגון בעברית — סיפורים ושירים; בציוור — ציורים וכתבות לקישוט הכיתה והסוכה; במלאכה — עשיית דגל ונווי סוכה; בזמרה — זמירות ושירים לחג ולשמחת תורה.

תכנית זו מסגרתה להסדיר את ידיעת כל ענייני החג. היא באה לארגן בצורה מתוכננת את הצד ההשכלתי-הלימודי של החג. ובוזה תוכל התכנית אולי לסייע בידי המורה במלאכת ההוראה. אולם חייב המורה לזכור, כי בצד הקניית הידיעות על מצוות החג ודיניהן דרושה גם ההשפעה החינוכית. באמצעות ההשכלה היהודית הזאת צריך המחנך לנטוע בלב תלמידיו אהבה עמוקה, חיבה וחן למועדי ישראל. עליו לראות כעיקר מטרתו לחבב על בנינו ובנותינו, דור העתיד של עמנו, את מצוות החג הנפלאות, וע”י כך להעמיק בנפשותיהם את האמונה במצוה ית”ש. כי הרבה אנו עמלים ללמד את ילדינו תורת ויהדות, והרבה אנו טורחים למצוא דרכים ותחבולות על מנת לחנכם לקיום מצוות מעשיות. אבל יש והעיקר חסר מן הספר: אין מחשבה מספיקה על החינוך לאמונה.

לפיכך טוב לדעת כי אין לך חומר נוח יותר לחינוך לאמונה מפרשת החג. באמצעות הוראת ענייני החג יוכל המחנך המעולה להציג בצורה מוחשית את כל יסודות אמונתנו — בכל גיל לפי דרגתו. במידה שהמחנך בביה”ס עוסק בפרשת החג בהרחבה ובהעמקה בהקניית ידיעות ובהשפעה חינוכית בה במידה ממש הוא יוצר בסיס איתן לאמונה בבורא עולם, לאהבת ה’ וליראת שמים.

107) לימוד הרמב”ם חשוב מאד בבית הספר מבחינת בהירות העניין. סדר הגיוני, סגנון ברור ופשוט, לשון עדינה ונאה. נחוץ מאד להפיץ את הרמב”ם בין הנוער עליידי הכנת קיצורים וליקוטים.